

פרשת בראשית

מקרא מסודר

הפטרת בראשית

מקרא מסודר



פרשת בראשית

שבעת ימי בראשית
אדם וחווה בגן עדן
בני אדם
ספר תולדות אדם
נח והמבול

• • ברשית

שבעת ימי בראשית

שבעת ימי בראשית

7	יום אחד
7	יהי אור
8	יום שני
8	יהי רקיע
8	יום שלישי
8	יקוו המים
9	תדשא הארץ
9	יום רביעי
9	יהי מאורות
10	יום חמישי
10	ישרצו המים ועוף יעופף
11	יום השישי
11	תוצא הארץ נפש חיה
12	נעשה אדם
12	הנה נתתי לאכלה
13	יום השביעי

שבעת ימי בראשית

יום אחד

פתיחה

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים
אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ:

וְהָאָרֶץ הִיְתָה

תָּהוּ וְבָהוּ וְחָשֶׁךְ

עַל-פְּנֵי תְהוֹם

וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת

עַל-פְּנֵי הַמַּיִם:

פרשת
בראשית
פרק א
סדר א
פרשה א
(פתוחה)

יהי אור

ויאמר יהי אור

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

יְהִי אֹר

וַיְהִי-אֹר:

ויהי אור

וירא כי טוב

וַיֹּרֶא אֱלֹהִים אֶת-הָאֹר כִּי-טוֹב

ויברל בין האור
והחושך

וַיַּבְרֵל אֱלֹהִים

בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ:

ויקרא להם שמות

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים | לָאֹר

יוֹם

וּלְחֹשֶׁךְ קָרָא

לַיְלָה

ויהי יום אחד

וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר

יוֹם אֶחָד:



וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

פרשה ב
(פתוחה)

יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם

וַיְהִי כַּכֵּן

בֵּין מַיִם לַמַּיִם:

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ

וַיְבָרֶךְ

בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ

וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ

וַיְהִי־כֵן:

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ

שָׁמַיִם

וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר

יוֹם שֵׁנִי:



וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

פרשה ג
(פתוחה)

יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם

אֶל־מָקוֹם אֶחָד

וַתֵּרָאֵה הַיַּבֵּשָׁה

וַיְהִי־כֵן:

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים | לַיַּבֵּשָׁה

יום שני

יהי רקיע

ויאמר יהי רקיע

ויעש הרקיע

ויברל בין מים למים

ויהי כן

ויקרא לו שם

ויהי יום שני

יום שלישי

יקוו המים

ויאמר יקוו המים

ויהי כן

ויקרא להם שמות

אֶרֶץ

וּלְמַקְוֵה הַמַּיִם קָרָא

וַיִּמָּיֵם

וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב:

וירא כי טוב

תדשא הארץ

ויאמר תדשא הארץ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

תִּדְשָׂא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא

עֹשֶׂב מִזֵּרִיעַ זֶרַע

עֵץ פֶּרִי עֹשֶׂה פֶּרִי לַמִּינֹהוּ

אֲשֶׁר זֶרַע-בּוֹ

עַל-הָאָרֶץ

ויהי בן

ותוצא הארץ דשא

וַיְהִי-בֶן:

וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא

עֹשֶׂב מִזֵּרִיעַ זֶרַע לַמִּינֵהוּ

וָעֵץ עֹשֶׂה-פֶּרִי

אֲשֶׁר זֶרַע-בּוֹ לַמִּינֵהוּ

וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב:

וירא כי טוב

ויהי יום שלישי

וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר

יוֹם שְׁלִישִׁי:



יום רביעי

יהי מאורות

ויאמר יהי מאורות

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

יְהִי מְאֹרֶת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם

פרשה ד
(פתוחה)

לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה
וְהָיוּ לְאַתֶּת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם:
וְהָיוּ לְמֵאוֹרֹת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאֹר עַל־הָאָרֶץ

וַיְהיֶיכָן:

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים

אֶת־שְׁנֵי הַמָּאֹרֹת הַגְּדֹלִים
אֶת־הַמָּאֹר הַגָּדֹל לְמַשְׁלַת הַיּוֹם
וְאֶת־הַמָּאֹר הַקָּטָן לְמַשְׁלַת הַלַּיְלָה
וַיֵּאֵת הַכּוֹכָבִים:

וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם
לְהָאֹר עַל־הָאָרֶץ:

וּלְמַשׁוֹר בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה
וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ
וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב:

וַיְהיֶי־עֶרֶב וַיְהיֶי־בֹקֶר
יוֹם רִבְעִיעִי:



וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה
וְעוֹף יַעֲוֹף עַל־הָאָרֶץ
עַל־פְּנֵי רָקִיעַ הַשָּׁמַיִם:

פרשה ה
(פתוחה)

ויהי כן

ויעש המאורות

ויתן אותם בשמים

וירא כי טוב

ויהי יום רביעי

יום חמישי

ישרצו המים ועוף
יעופף

ויאמר ישרצו המים

ויברא התנינים

ויברא אלהים

והנפש במים

את־התנינם הגדלים

ואת כל־נפש החיה | הרמשת

אשר שרצו המים למיניהם

והעוף

ואת כל־עוף כנף למינהו

וידא כי טוב

וירא אלהים כי־טוב:

ויברך אותם פרו ורבו

ויברך אתם אלהים

לאמר

פרו ורבו

ומלאו את־המים בימים

והעוף ירב בארץ:

ויהי יום חמישי

ויהי־ערב ויהי־בקר

יום חמישי:



יום הששי

תוצא הארץ נפש חיה

ויאמר תוצא הארץ

ויאמר אלהים

פרשה 1
(פתוחה)

תוצא הארץ נפש חיה למינה

בהמה

ורמש

וחית־ארץ

למינה

ויהי כן

ויהי־כן:

ויעש את חית הארץ

ויעש אלהים

אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ
וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ
וְאֶת־כָּל־רֶמֶשׂ הָאָרֶץ לְמִינֵהוּ
וַיֹּרֶא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדֹמוֹתֵנוּ
וַיִּרְדּוּ
בְּדֶגַת הַיָּם
וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וּבַבְּהֵמָה
וּבְכָל־הָאָרֶץ
וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ:
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים | אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ
בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ
זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם:
וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים
פְּרוּ וּרְבוּ
וּמִלֵּא אֶת־הָאָרֶץ
וּכְבָּשׁוּ
וַיִּרְדּוּ
בְּדֶגַת הַיָּם
וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וּבְכָל־חַיַּיָּה הָרֹמֶשֶׁת עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

וירא כי טוב

נעשה אדם

ויאמר נעשה אדם

ויברא את האדם

ויברך אותם פרו ורבו

מלאו וכבשו

ורדו

הנה נתתי לאכלה

לכם כל עשב ועץ

הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם

אֶת־כָּל־עֵשֶׂב | זֶרַע זֶרַע

אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ

וְאֶת־כָּל־הָעֵץ

אֲשֶׁר־בּוֹ פְּרִיעֵץ זֶרַע זֶרַע

לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ:

וְלִכְל־חַיַּת הָאָרֶץ

וְלִכְל־עוֹף הַשָּׁמַיִם

וְלִכְל | רוֹמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה

אֶת־כָּל־יֹרֵק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ

וַיְהִי־כֵן:

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה

וַהֲנִיחַ־טוֹב מְאֹד

וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר

יוֹם הַשְּׁשִׁי:



יוֹם הַשְּׁבִיעִי

וַיְכַל הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ

וַיְכַל הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צִבְאוֹם:

וַיְכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה

וַיִּשְׁבֹּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי

וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ

כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל־מְלַאכְתּוֹ

פרשה ז
(פתוחה)
פרק ב

וַיְבָרֶךְ אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי

וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ

אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:



תולדות השמים

והארץ

האדם ואשתו בגן עדן

17	יצירת האדם וציווי בגן
17	בטרם היות האדם
17	וייצר את האדם
17	ויטע גן וישם בו את האדם
17	עצי הגן
18	נהר משקה הגן ומשם יפרד
18	ציווי האדם
18	יצירת האשה וקריאת שמה
18	ויאמר יי
19	החיות והעופות ושמותיהם
19	יצירת האשה
19	שם האשה
20	וידעו כי עירומים הם
20	הנחש לאשה
20	האשה לנחש
21	הנחש לאשה
21	ותאכל האשה ואישה
21	וידעו כי ערומים הם
21	קול יי אלהים
21	וישמעו קול יי ויתחבאו
22	ויקרא יי לאדם
22	האדם ליי
22	יי לאדם
22	האדם ליי
22	יי לאשה
22	האשה ליי
23	קללות
23	קללת הנחש
23	קללת האשה
23	קללת האדם
24	שם האשה חוה
24	כתנות עור
24	ויעש יי להם כתנות עור
25	וישלחו מגן עדן
25	ויאמר יי
25	וישלחו
25	וישכן הכרובים לשמור

האדם ואשתו בגן עדן

יצירת האדם
וציווי בגן

כותרת

אֱלֹהִים תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָה
בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם:

סדר ב
פרשה ח
(פתוחה)

בטרם היות האדם
אין שיח ועשב כי לא
המטיר ואדם אין

וְכָל־יֶשֶׁבֶת הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ
וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח

כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ

וְאָדָם אֵין לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה:

אד יעלה והשקה

וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ

וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה:

וייצר את האדם

וַיִּצְרֵן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם

עֹפֶר מִן־הָאֲדָמָה

וַיִּפָּח בְּאַפּוֹ נִשְׁמַת חַיִּים

וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה:

ויטע גן וישם בו את
האדם

וַיִּטֵּעַ יְהוָה אֱלֹהִים גֶּן־בְּעֵדֶן מִקְדָּם

וַיִּשֶׂם שֵׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר:

עצי הגן

וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה

כָּל־עֵץ נָחֵמַד לְמִרְאָה וְטוֹב לְמֵאֲכָל

עץ החיים ועץ הדעת

וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֶּן

וַיַּעַץ הָרְעִית טוֹב וְרָע:

וַנִּהְיֶה יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת-הָגֶן
וּמִשֶּׁם יִפְרָד וְהָיָה לְאַרְבַּעַת רָאשִׁים:

שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן
הוא הַסִּבְבֵּי אֶת כָּל-אֶרֶץ הַחַוִּילָה
אֲשֶׁר-שֵׁם הַזֶּהָב:

וְזֶהָב הָאֶרֶץ הֵוא טוֹב
שֵׁם הַבְּדֵלָח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם:

וּשְׁם-הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִיחוֹן
הוא הַסִּבְבֵּי אֶת כָּל-אֶרֶץ כּוּשׁ:
וּשְׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חֲדָקָל
הוא הַחֲלֹף קְדֵמַת אֲשׁוּר
וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הֵוא פָּרַת:

וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם
וַיַּנְחֵהוּ בִּגְן-עֵדֶן לַעֲבֹדָה וּלְשִׁמְרָה:
וַיִּצַּל יְהוָה אֱלֹהִים עַל-הָאָדָם לֵאמֹר
מִכָּל עֵץ-הָגֶן אָכַל תֹּאכַל:
וּמִעֵץ הָרְעִית טוֹב וְרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ
כִּי בְיוֹם אֲכָלְהָ מָוֶת תָּמוּת:



וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים

נהר משקה הגן ומשם יפרד

פישון

גיחון

חידקל

פרת

ציווי האדם
וינחהו בגן לשמרה

לא תאכל מעץ הרעת
כי תמות

יצירת האשה
וקריאת שמה
ויאמר יי

לא טוב האדם לבדו
אעשה לו עזר

לֹא־טוֹב הָיְתָה הָאָדָם לְבֶדָּה
אֶעֱשֶׂה־לָּהּ עֶזֶר כְּנֶגְדָּהּ:

החיות והעופות
ושמותיהם

וַיֵּצֵר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאָדָמָה
כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה

וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם

וַיָּבֹא אֶל־הָאָדָם לְרִאיוֹת מֶה־יִּקְרָא־לָהּ

וְכָל־אֲשֶׁר יִקְרָא־לָהּ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ:

ויקרא האדם שמות
ולא מצא לו עזר

וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת

לְכָל־הַבְּהֵמָה

וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם

וּלְכָל־חַיַּת הַשָּׂדֶה

וְלֹא־מָצָא עֶזֶר כְּנֶגְדָּהּ:

יצירת האשה

ויפל תרדמה ויקח
מצלעותיו

וַיִּפֹּל יְהוָה אֱלֹהִים | תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן

וַיִּקַּח אֶחָת מִצְלָעָיו

וַיַּסְגֵּר בָּשָׂר תַּחְתָּנָה:

ויבן את הצלע לאשה
ויביאה לאדם

וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים | אֶת־הַצֶּלֶע

אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם

לְאִשָּׁה

וַיָּבִיאהּ אֶל־הָאָדָם:

שם האשה

וַיֹּאמֶר הָאָדָם

זֹאת הַפֶּעַם

עֵצָם מֵעַצְמִי

וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי

לְזָאת יִקְרָא אִשָּׁה

ויקרא אשה כי מאיש
לוקחה

כִּי מֵאִישׁ לָקַחְהָ זָאת:
עַל־כֵּן יִעֲזֹב־אִישׁ
אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ
וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ
וְהָיוּ לְבֶשֶׁר אֶחָד:



וַיְהִיו שְׁנֵיהֶם עֶרְוָמִים
הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ
וְלֹא יִתְבַּשְׁשׁוּ:

וְהַנָּחַשׁ הָיָה עָרוֹם
מִכָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה
אֵף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים
לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל־עֵץ הַגֶּן:

וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחַשׁ
מִפְּרִי עֵץ־הַגֶּן נֹאכָל:
וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַגֶּן
אָמַר אֱלֹהִים
לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ
וְלֹא תִגְעוּ בּוֹ
פֶן־תָּמָתוּן:

על כן יעזוב איש את
אביו ואמו

וידעו כי עירומים
הם

הנחש לאשה
הנחש ערום

האמר אלהים לא
תאכלו מכל עץ

האשה לנחש

מעץ הגן נאכל

ומהעץ אשר בתוכו
אמר לא תאכלו

הנחש לאשה

לא מות תמותון

כי תהיו כאלהים

ותאכל האשה ואישה

ותרא כי טוב

ותאכל

ותתן לאשה ויאכל

וידעו כי ערומים הם

ויעשו חגורות מתאנה

קול יי אלהים

וישמעו קול יי
ויתחבאו

וַיֹּאמֶר הַנָּחַשׁ אֶל־הָאִשָּׁה

לֹא־מוֹת תָּמוּתוּן:

כִּי יָדַע אֱלֹהִים

כִּי בְיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ

וְנִפְקַחוּ עֵינֵיכֶם

וְהָיִיתֶם כְּאֱלֹהִים יָדְעוּ טוֹב וָרָע:

וַתֵּרָא הָאִשָּׁה

כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכָל

וְכִי תֹאמֹד־הוּא לְעֵינַיִם

וְנִחְמַד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל

וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל

וַתִּתֵּן גַּם־לְאִשָּׁה עִמָּה וַיֹּאכְלוּ:

וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם

וַיֵּדְעוּ כִּי עֲרֻמִּם הֵם

וַיִּתְּפוּ עָלֶיהָ תָּאֲנָה

וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת:



וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים

מֵתְחִלָּה בְּגַן לְרוּחַ הַיּוֹם

וַיִּתְחַבְּאוּ הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים

בְּתוֹךְ עֵץ הָגֶן:

וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל-הָאָדָם

וַיֹּאמֶר לוֹ:

אִיכָּה:

וַיֹּאמֶר

אֶת-קִלְכֶּךָ שָׁמַעְתִּי בִּגְן

וַאֲיֹרָא כִּי-עֹרִם אָנֹכִי

וַאֲחֹבָא:

וַיֹּאמֶר

מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֹרִם אֲנִי

הַמֶּן-הָעֵץ

אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵבִלְתִּי אֲכָל-מִמֶּנּוּ

אָכַלְתָּ:

וַיֹּאמֶר הָאָדָם

הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי

הִוא נְתָנָהּ-לִי מִן-הָעֵץ וָאֲכַלְתִּי:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה

מַה-זֹּאת עָשִׂית

וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה

הַנָּחַשׁ הִשְׁיָאֲנִי וָאֲכַלְתִּי:

ויקרא יי לאדם

איכה

האדם ליי

ואירא כי ערום אנכי

יי לאדם

מי הגיד לך שעירום
אתה

האדם ליי

האשה נתנה לי

יי לאשה

מה זאת עשית

האשה ליי

הנחש השיאני



קללות

קללת הנחש

על גחנך תלך ועפר
תאכל

איבה בינך לאשה

קללת האשה

עצבון הולדה

אישך ימשל בך

קללת האדם

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים | אֶל-הַנָּחָשׁ

כִּי עָשִׂיתָ זֹאת

אָרוּר אַתָּה

מִכָּל-הַבְּחֵמָה

וּמִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה

עַל-גַּחְנְךָ תֵּלֵךְ

וְעָפָר תֹּאכַל כָּל-יְמֵי חַיֶּיךָ:

וְאִיבָה | אִשִּׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה

וּבֵין זֶרְעָךָ וּבֵין זֶרְעָהּ

הוּא יִשׁוּפְךָ רִאשׁ

וְאַתָּה תִּשׁוּפֶנּוּ עֲקֵב:

אֶל-הָאִשָּׁה אָמַר

פרשה ט
(סתומה)

הָרָבָה אֲרָבָה עֲצֻבוֹנְךָ וְהָרִינְךָ

בְּעָצֶב תֵּלְדֵי בָנִים

וְאֶל-אִישְׁךָ תִּשְׁקָתְךָ

וְהוּא יִמְשָׁלְכָךְ:

וְלָאָדָם אָמַר

פרשה י
(סתומה)

כִּי-שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ

וּתְאָכַל מִן-הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר

לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ

אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בְּעִבּוּרָךְ
בְּעֶצְבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:
וְקוֹץ וְדִרְדֵּר תַּצְמִיחַ לָךְ
וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה:
בְּזַעַת אִפְיֶךָ תֹּאכַל לֶחֶם
עַד שׁוּבְךָ אֶל־הָאֲדָמָה
כִּי מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ
כִּי־עַכְרָאֲתָהּ
וְאֶל־עֹפֶר תִּשׁוּב:



וַיִּקְרָא הָאֲדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ
חַוָּה
כִּי הוּא הִיְתָה אִם כָּל־חַי:



וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים
לָאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ
כְּתֻנֹת עוֹר
וַיְלַבֵּשֵׁם:



בעצבון תאכל
האדמה

עד שובך לאדמה

שם האשה חוה

כתנות עור
ויעש יי להם כתנות
עור

וישלחו מגן עדן

ויאמר יי

היה כאחד ממנו

פן יקח מעץ החיים

וישלחו

וישכן הכרובים
לשמור

ויאמר | יהוה אלהים

הן האדם היה כאחד ממנו

לדעת טוב ורע

ועתה | פן ישלח ידו

ולקח גם מעץ החיים

ואכל וחי לעלם:

וישלחו יהוה אלהים מגן עדן

לעבד את האדמה אשר לקח משם:

ויגרש את האדם

וישכן מקדם לגן עדן

את הכרובים

ואת להט החרב המתהפכת

לשמר את דרך עץ החיים:



סדר ג
פרשה יא
(פתוחה)

בני אדם

קין והבל

29	קין והבל
29	לידת קין והבל
29	מעשי קין והבל
29	מנחות קין והבל
29	המנחות
29	התגובה למנחות
30	י' לקין
30	הריגת הבל
30	דברי י' וקין
30	י' לקין
30	קין ליי
31	י' לקין
31	קין ליי
31	י' לקין
31	ויצא קין וישב בארץ נוד

בני קין

33	דורות קין
33	חנוך בן קין
33	עירד בן חנוך
33	מחויאל בן עירד
33	מתושאל בן מחייאל
33	למך בן מתושאל
34	למך ונשיו
34	עדה וצלה
34	בני עדה
34	בני צלה
34	ויאמר למך לנשיו

שת

35	שת ובנו
35	שת
35	אנוש בן שת
35	הוחל לקרוא בשם י'

קין והבל

קין והבל

לידת קין והבל

לידת קין

שם קין

לידת הבל

מעשי קין והבל

וַתֵּהֶרָ וַתֵּלֶד אֶת־קַיִן
וַתֹּאמֶר

פרשה יב
(סתומה)
פרק ד

קָנִיתִי אִישׁ אֶת־יְהוָה:
וַתִּסֶּף לֵלֶדֶת אֶת־אָחִיו
אֶת־הָבֶל

וַיְהִי־הֶבֶל רֹעֵה צֹאן
וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה:



מנחות קין והבל

המנחות

קין הביא מפרי
האדמה
הבל הביא מצאנו

התגובה למנחות

וישע יי להבל ולא
לקין

ויחר לקין

וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים
וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה:
וְהֶבֶל הֵבִיא גַם־הוּא
מִבְכּוֹרוֹת צֹאנוּ וּמִחֻלְבָּהּ

וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל־הֶבֶל וְאֶל־מִנְחָתוֹ:
וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה
וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָּנָיו:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-קִין
 לָמָּה חָרָה לְךָ
 וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ:
 הֲלוֹא אִם-תֵּיטִיב שְׂאֵת
 וְאִם לֹא תֵיטִיב
 לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ
 וְאַלֶּיךָ תִּשְׁוָקוּתוֹ
 וְאַתָּה תִּמְשָׁל-בּוֹ:
 וַיֹּאמֶר קִין אֶל-הָבֶל אָחִיו
 וַיְהִי בְהִיּוֹתָם בְּשָׂדֶה
 וַיִּקָּם קִין אֶל-הָבֶל אָחִיו
 וַיַּהַרְגֵהוּ:



וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-קִין
 אֵי הָבֶל אָחִיךָ
 וַיֹּאמֶר
 לֹא יָדַעְתִּי
 הֲשֹׁמֵר אָחִי אֲנִכִּי:

”לקין

למה חרה לך

אם תיטיב שאת

ויאמר קין להבל

הריגת הבל

ויהרג קין את הבל

דברי ”וקין

”לקין

קין ל”

י" לקין

וַיֹּאמֶר

מֶה עָשִׂיתָ

קוֹל דְּמִי אַחִיד צִעַקְסָה אֵלַי מִן־הָאֲדָמָה:

וַעֲתָה

אֲרוּר אַתָּה מִן־הָאֲדָמָה

אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת־פִּיהָ

לִקְחַת אֶת־דְּמִי אַחִיד מִיָּדְךָ:

כִּי תַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה

לֹא־תִסָּף תִּת־כֹּחָהּ לְךָ

נָע וְנָד תִּהְיֶה בָאָרֶץ:

נע ונר תהיה

קין ליי

וַיֹּאמֶר קִין אֶל־יְהוָה

גְּדוֹל עוֹנִי מִנְּשָׂא:

הֵן גִּרְשִׁית אֲתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה

וּמִפְּנֵיךְ אֶסְתָּר

וְהָיִיתִי נָע וְנָד בָּאָרֶץ

וְהָיָה כָל־מִצְאֵי יְהִרְגֵנִי:

והיה כל מוצאי יהרגני

י" לקין

וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה

לָכֵן כָּל־הֹרֵג קִין שִׁבְעָתַיִם יִקָּם

וַיֵּשֶׁם יְהוָה לְקִין אֶת

לְבָלְתִי הַכּוֹת־אֶתוֹ כָּל־מִצְאוֹ:

הורג קין שבעתים יקם

וישם לקין אות

וַיֵּצֵא קִין וַיֵּשֶׁב בָּאֲרֶץ
נוֹד

וַיֵּצֵא קִין מִלְפָּנֵי יְהוָה

וַיֵּשֶׁב בָּאֲרֶץ־נוֹד קְדָמַת־עֵדֶן:



בני קין

דורות קין

חנוך בן קין

עיר על שמו

עירד בן חנוך

מחויאל בן עירד

מתושאל בן מחויאל

למך בן מתושאל

וַיֵּדַע קַיִן אֶת-אִשְׁתּוֹ

וַתַּהַר וַתֵּלֶד

אֶת-חֲנוֹךְ

וַיְהִי בְנֵה עֵיר

וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כְּשֵׁם בְנוֹ

חֲנוֹךְ:

וַיֵּלֶד לְחֲנוֹךְ

אֶת-עִירֹד

וַעִירֹד יָלַד

אֶת-מְחִיאל

וּמְחִיאל יָלַד

אֶת-מְתוּשָׁאֵל

וּמְתוּשָׁאֵל יָלַד

אֶת-לֶמֶךְ:



למד ונשיו

עדה וצלה

בני עדה

יבל

יובל

בני צלה

תבל קין

נעמה

ויאמר למד לנשיו

שמעון קולי

הרגתי

אוקם

וַיִּקַּח-לוֹ לְמֶדֶד שְׁתֵּי נָשִׁים

שֵׁם הָאֶחָת עֵדָה

וְשֵׁם הַשֵּׁנִית צִלָּה׃

וַתֵּלֶד עֵדָה

אֶת-יִבְל

הוּא הָיָה אֲבִי יִשָּׁב אֶהֱל וּמִקְנָה׃

וְשֵׁם אָחִיו יִבְל

הוּא הָיָה אֲבִי כָל-תַּפֵּשׁ כְּנָז וְעֹגֶב׃

וַצִּלָּה גַם-הוּא יֵלֶד

אֶת-תּוֹבֵל קָיִן

לְטָשׁ כָּל-חֹרֶשׁ נְחֹשֶׁת וּבְרוֹז

וְאַחֲזֵת תּוֹבֵל-קָיִן

נַעֲמָה׃

וַיֹּאמֶר לְמֶדֶד לְנָשָׁיו

עֵדָה וַצִּלָּה שְׁמַעְזֵן קוֹלִי

כִּי אִישׁ הִרְגֹתִי לְפָצְעִי

כִּי שְׁבָעֲתִים יִקְסֶ-קָיִן

נָשִׁי לְמֶדֶד הָאֵזְנָה אִמְרָתִי

וַיֵּלֶד לְחַבְרָתִי׃

וְלְמֶדֶד שְׁבָעִים וְשִׁבְעָה׃



שת

שת ובנו

שת

וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת־אִשְׁתּוֹ

וַתֵּלֶד בֶּן

וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ

שֵׁת

טעם שמו

כִּי שֵׁת־לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֲרֵי תַּחַת הָבֶל

כִּי הָרָגוּ קַיִן:

אנוש בן שת

וּלְשֵׁת גַּם־הוּא יָלַד־בֶּן

וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ

אָנוּשׁ

הוחל לקרוא בשם יי

אִזּוֹ הוֹחֵל לִקְרֹא בְּשֵׁם יְהוָה:



ספר תולדות אדם

דורות אדם עד נח

39	כותרת ובריאת אדם
39	אדם
39	הולדת שת
39	אחר שהוליד
39	מיתתו
40	שת
40	הולדת אנוש
40	אחר שהוליד
40	מיתתו
40	אנוש
40	הולדת קינן
40	אחר שהוליד
40	מיתתו
41	קינן
41	הולדת מהללאל
41	אחר שהוליד
41	מיתתו
41	מהללאל
41	הולדת ירד
41	אחר שהוליד
42	מיתתו
42	ירד
42	הולדת חנוך
42	אחר שהוליד
42	מיתתו
42	חנוך
42	הולדת מתושלח
42	אחר שהוליד
43	מיתתו
43	מתושלח
43	הולדת למך
43	אחר שהוליד
43	מיתתו
44	למך
44	הולדת נח
44	אחר שהוליד
44	מיתתו
44	נח
44	הולדת בניו

דורות אדם עד נח

כותרת ובריאת
אדם

ברמות אלהים

זכר ונקבה

בירכס

קרא שמם אדם

זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם
בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם
בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ:
זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָאם
וַיְבָרֶךְ אֹתָם
וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁמֶם אָדָם בְּיוֹם הַבְּרָאָה:

פרשה יג
(סתומה)
סדר ד
פרקה



אדם

הולדת שת

בן 130

ויולד כדמותו

וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בְּדַמּוֹתוֹ כְּצַלְמוֹ
וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
שֵׁת:

אחר שהוליד

800 שנה

בנים ובנות

מיתתו

בן 930

וַיְהִי וּמִי־אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁת
שָׁמְנָה מֵאָה שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:

וַיְהִי כָּל־יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר־חָיָה
תִּשְׁעַת מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וַיָּמָת:



וַיְחִי־שֵׁת חֲמִשׁ שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה
וַיּוֹלֶד אֶת־אֱנוֹשׁ:

פרשה יד
(סתומה)

וַיְחִי־שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־אֱנוֹשׁ
שֶׁבַע שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:

וַיְהִי כָּל־יְמֵי־שֵׁת
שָׁתַיִם עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיָּמָת:



וַיְחִי אֱנוֹשׁ תְּשַׁע־עָשָׂר שָׁנָה
וַיּוֹלֶד אֶת־קִינָן:

פרשה טו
(סתומה)

וַיְחִי אֱנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־קִינָן
חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:

וַיְהִי כָּל־יְמֵי אֱנוֹשׁ
חֲמִשׁ שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה

שֵׁת

הולדת אנוש

בן 105

אחר שהוליד

780 שנה

בנים ובנות

מיתתו

בן 912

אנוש

הולדת קינן

בן 90

אחר שהוליד

815 שנה

בנים ובנות

מיתתו

בן 905

ויקמת:



קינן

הולדת מהללאל

בן 70

ויחי קינן שבעים שנה

ויולד את־מהללאל:

פרשה טז
(סתומה)

אחר שהוליד

840 שנה

ויחי קינן אחרי הולידו את־מהללאל

ארבעים שנה ושמנה מאות שנה

ויולד בנים ובנות:

בנים ובנות

מיתתו

בן 910

ויהיו כל־ימי קינן

עשר שנים ותשע מאות שנה

ויקמת:



מהללאל

הולדת ירד

בן 65

ויחי מהללאל חמש שנים וששים שנה

ויולד את־ירד:

פרשה יז
(סתומה)

אחר שהוליד

830 שנה

ויחי מהללאל אחרי הולידו את־ירד

שלושים שנה ושמנה מאות שנה

ויולד בנים ובנות:

בנים ובנות

וַיְהִי כָּל־יְמֵי מַהֲלֵאֵל
חֲמִשָּׁה וְתִשְׁעִים שָׁנָה וְשִׁמְנֵה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיָּמָת:



וַיְחִי־יִרְדְּ שְׁתַּיִם וְשָׁשִׁים שָׁנָה וּמֵאֹת שָׁנָה
וַיֹּלֶד אֶת־חֲנֹךְ:

פרשה יח
(סתומה)

וַיְחִי־יִרְדְּ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־חֲנֹךְ
שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:

וַיְהִי כָּל־יְמֵי־יִרְדְּ
שְׁתַּיִם וְשָׁשִׁים שָׁנָה וְתִשְׁעֵה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיָּמָת:



וַיְחִי חֲנוּךְ חֲמִשָּׁה וְשָׁשִׁים שָׁנָה
וַיֹּלֶד אֶת־מֶתוֹשֶׁלַח:

פרשה יט
(סתומה)

וַיִּתְּנֵהוּ חֲנוּךְ אֶת־הָאֱלֹהִים

מיתתו

בן 895

ירד

הולדת חנוך

בן 162

אחר שהוליד

800 שנה

בנים ובנות

מיתתו

בן 962

חנוך

הולדת מתושלח

בן 65

אחר שהוליד

ויתתה לך את האלהים

300 שנה

אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מְתוֹשֶׁלַח

שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה

בנים ובנות

וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:

מיתתו

וַיְהִי כָּל־יְמֵי חָנוּךְ

בן 365

חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וְשֹׁלֶשׁ מֵאוֹת שָׁנָה:

ויתהלך את האלהים
ואיננו

וַיִּתְּהַלֵּךְ חָנוּךְ אֶת־הָאֱלֹהִים

וַאֲיָנֹנּוּ כִּי־לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים:



מתושלח

הולדת למך

בן 187

וַיְחִי מִתּוֹשֶׁלַח שֶׁבַע וְשָׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאָת שָׁנָה

וַיּוֹלֶד אֶת־לֶמֶךְ:

פרשה כ
(סתומה)

אחר שהוליד

782 שנה

וַיְחִי מִתּוֹשֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־לֶמֶךְ

שְׁתֵּים וְשָׁמוֹנִים שָׁנָה וְשֶׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה

בנים ובנות

וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:

מיתתו

בן 969

וַיְהִי כָּל־יְמֵי מִתּוֹשֶׁלַח

תִּשְׁעֵי וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וְתִשְׁעֵי מֵאוֹת שָׁנָה

וַיָּמָת:



וַיְחִי-לְמֹדָד שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה

פרשה כא
(סתומה)

וַיּוֹלֶד בֶּן:

וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ

נָח

לְאָמֵר

זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמִעֲצָבוֹן יָדֵינוּ

מִן-הָאָרֶמֶה אֲשֶׁר אָרְרָה יְהוָה:

וַיְחִי-לְמֹדָד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-נָח

חָמֵשׁ וּתְשַׁעִּים שָׁנָה וַחֲמֵשׁ מֵאֵת שָׁנָה

וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:

וַיְהִי כָל-יְמֵי-לְמֹדָד

שֶׁבַע וּשְׁבַעִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאֹת שָׁנָה

וַיָּמָת:



וַיְהִי-נָח בֶּן-חָמֵשׁ מֵאֹת שָׁנָה

פרשה כב
(סתומה)

וַיּוֹלֶד נָח

אֶת-שֵׁם

אֶת-חָם

וְאֶת-יֶפֶת:

למד

הולדת נח

בן 182

ויקרא שמו נח

טעם השם

אחר שהוליד

595 שנה

בנים ובנות

מיתתו

בן 777

נח

הולדת בניו

בן 500

שם

חם

יפת



נח והמבול

השחתת הארץ

51	בני האלהים ובנות האדם
51	בני האלהים לקחו מבנות האדם
51	י': לא ידון רוחי באדם
51	הנפילים והגיבורים
52	רבה רעת האדם בארץ
52	וירא י': רבה רעת האדם
52	וינחם י' שעשה את האדם
52	ויאמר י': אמחה את האדם
52	נח וצדקתו
52	נח מצא חן
52	תולדות נח

השחתת הארץ

בני האלהים
ובנות האדם

בני האלהים לקחו
מבנות האדם

פרק 1 וַיְהִי כִּי־הִחַל הָאָדָם לְרַב עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה

וּבָנוֹת יָלְדוּ לָהֶם:

וַיֵּרְאוּ בְנֵי־הָאֱלֹהִים אֶת־בָּנוֹת הָאָדָם

כִּי טֹבֹת הֵנָּה

וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ:

י: לא ידון רוחי באדם

וַיֹּאמֶר יְהוָה

לֹא־יֵדוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם

בְּשָׁגֶם הוּא בָשָׂר

וְהָיוּ יָמָיו מָאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה:

הנפילים והגיבורים

הַנְּפִלִים הָיוּ בָּאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם

וְגַם אַחֲרֵי־כֵן

אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶל־בָּנוֹת הָאָדָם וַיֵּלְדוּ לָהֶם

הַמָּה הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר מְעֹלָם אֲנָשֵׁי הַשָּׁם:



רבה רעת האדם
בארץ
וירא יי: רבה רעת
האדם

פרשה כג
(פתוחה)

וירא יהוה
כי רבה רעת האדם בארץ
וכל-יצר מחשבת לבו
רק רע כל-היום:

וינחם יי שעשה את
האדם

וינחם יהוה
כי-עשה את-האדם בארץ
ויתעצב אל-לבו:

ויאמר יי: אמוחה את
האדם

ויאמר יהוה
אמחה את-האדם אשר-בראתי מעל פני הארמה
מאדם עד-בהמה
עד-רמש ועד-עוף השמים
כי נחמתי כי עשיתם:



נח וצדקתו
נח מצא חן

ונח מצא חן בעיני יהוה:



תולדות נח

אלה תולדות נח

פרשת נח
סדרה
פרשה כד
(פתוחה)

הפטרת בראשית

מפטירים בחלק מנחמות ישעיה המדבר בבריאת העולם וכיצד ישראל נבחרו על ידי הבורא לשם תהילתו. ודע כי ישעיה הוא נביא המדבר בשם האל הבורא ואין עוד נביא וספר בתנ"ך המדבר בשם בחינה זו כמותו ומתוך הסתכלות הבריאה הוא מבטיח את נחמת ישראל.

ונראה לי עוד כי הפטרות בראשית נח לך לך אשר כולם מנחמות ישעיה הם כהשלמה לשבע דנחמתא להשלימם לעשר והפרקים האלה חביבים מאד על ישראל אשר אחר החגים מצפים עוד לישועה שלימה ולפיכך קוראים בהם וכמעט שאין מחסירים דבר מכל פרקי נחמות ישעיה לאורך מחזור ההפטרות.

נחמות לישראל

רוח צדק על עבדי

בְּחִירֵי רִצְתָּהּ נִפְשֵׁי

מִשְׁפָּט לְגוֹיִם יוֹצִיא:

וְלֹא־יִשְׁמִיעַ בַּחוּץ קוֹלוֹ:

וּפִשְׁתָּהּ כִּהְיָ לֹא יִכְבְּנָהּ

וּלְתוֹרָתוֹ אֵימָה יִיחַלוּ:

הֵן עֲבָדֶי אֶת־מֶלֶךְ־בֹּ

נָתַתִּי רוּחִי עֲלֵיו

לֹא יִצְעַק וְלֹא יִשָּׂא

קֶנֶה רִצּוֹן לֹא יִשְׁבּוֹר

לְאַמֶּת יוֹצִיא מִשְׁפָּט:

לֹא יִכְהָה וְלֹא יִרְוֶץ

עַד־יִשִּׁים בְּאֶרֶץ מִשְׁפָּט

פרשה קנה

(פתוחה)

פרק מב

הפטרת

בראשית

התחלת

ההפטרה

לתימנים



עושה שמים

וארץ מבשר

שיגאלכם

ה' עושה בראשית

ואדם

אני אוציאך מהמאסר

רַקַּע הָאָרֶץ וְצִאֲצִיָּאָהּ

וְרוּחַ לְהִלָּכִים בָּהּ:

וְאַחֲזֶק בִּידְךָ

לְאוֹר גּוֹיִם:

מִבֵּית כָּלֹא יִשְׁבִּי חֹשֶׁךְ:

וְתַהֲלִתִּי לַפְּסִילִים:

כֹּה־אָמַר הָאֵל | יְהוָה

בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנִטִּיָּהֶם

נָתַן נִשְׁמָה לָעָם עֲלֶיהָ

אֲנִי יְהוָה קְרֵאתִיךָ בְּצֶדֶק

וְאַצְרֶךָ וְאַתְנֶנְךָ לְבְרִית עִם

לִפְקַח עֵינַיִם עוֹרוֹת

לְהוֹצִיא מִמִּסְגַּר אֲסוּר

אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי

וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא־אֶתֵּן

הָרֵאשֻׁנוֹת הִנֵּה־בָאוּ

פרשה קנו

(פתוחה)

התחלת

ההפטרה

לאשכנזים

וספרדים

נבואות הראשונות

באו ואגידכם חדשות

וְחִדְשֹׁתַי אֲנִי מַגִּיד בְּטֶרֶם תַּצְמַחְנָה אֲשֻׁמִּיעַ אֶתְכֶם:



שִׁירֹי לַיהוָה שִׁיר חֹדֶשׁ תִּהְלְתוּ מִקְצֵה הָאָרֶץ
יֹוֲדֵי הַיָּם וּמִלֵּאָו אֲנִים וְיֹשְׁבֵיהֶם:
יִשְׂאֹוּ מִדְּבַר וְעָרִי חֲצִירִים תִּשָּׁב קָדָר
יִרְנֹוּ יֹשְׁבֵי סֶלַע מִרְאֵשׁ הָרִים יִצְחוּ:
יִשְׁימֹוּ לַיהוָה כְּבוֹד וּתְהַלְתוּ בְּאֲנִים יִגִּידוּ:

פרשה קנד
(פתוחה)

וְהָיָה כְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעִיר קִנְיָה
וְיִדְעַע אֶף-יִצְרִיחַ עַל-אִיְבּוֹ וְתִגְבֶּר:



הַחֲשִׁיתִי מֵעוֹלָם אַחֲרִישׁ אֶת־אֶפֶק
כִּי־לִדְרָה אֶפְעֶה אֲשֶׁם וְאֶשְׂאֵף יָחַד:

פרשה קנה
(סתומה)

אַחֲרִיב הָרִים וּגְבָעוֹת וְכָל-עֶשְׂבֶם אוֹכִישׁ
וְשִׁמְתִי נְהָרוֹת לְאֵיִם וְאֶגְמִים אוֹכִישׁ:
וְהוֹלַכְתִּי עוֹרִים בְּדֶרֶךְ לֹא יָדְעוּ בְּנִתּוּכֹת לֹא-יָדְעוּ אֲדָרִיכֶם
אֲשִׁים מַחֲשֹׁךְ לִפְנֵיהֶם לְאֹר וּמַעַקְשִׁים לְמִישׁוֹר

שיר חדש למנצח
אויביו

שירו ליי בכל חלק
הארץ

” ילחם באויביו

” לא יתאפק
להוליך עבדיו

אפסיק להתאפק

אוליכם בדרך ישרה

אעשה לבוטחי
ובוטחי פסל יבושו

וְלֹא עֲזֹבְתִים:

וַיֵּשׁוּ בִשֵּׁת

הָאֹמְרִים לַמַּסַּכָּה אַתֶּם אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים עֲשִׂיתֶם

נִסְגּוּ אַחֲרָי

הַבֹּטְחִים בַּפֶּסֶל

סיום ההפטרה
לתימנים



הכל יראו ישועת
”
העיוורים יראו

וְהַעֲוִרִים הַבֵּיטוּ לִרְאוֹת:

וְחָרַשׁ כַּמְלֶאכִי אֲשַׁלַּח

וְעוֹר כַּעֲבֹד יְהוָה:

פְּקוּחַ אֲזִנִּים וְלֹא יִשְׁמָע:

יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר:

הַחֲרָשִׁים שָׁמְעוּ

מִי עוֹר כִּי אִם-עֲבָדִי

מִי עוֹר כַּמַּשָּׁלֵם

רְאוֹת רַבּוֹת וְלֹא תִשְׁמַר

יְהוָה חֶפֶץ לְמַעַן צַדִּיקוֹ

פרשה קנט
(פתוחה)



טעם כשלונם כי
חטאו
בזיונם

וּבִכְתִּי כְּלָאִים הִחֲבֹאוּ

מִשְׁשָׁה וְאִין-אִמַּר הֶשֶׁב:

יִקְשֹׁב וַיִּשְׁמָע לְאַחֲזֹר:

וְהוּא עַם-בְּזוּז וְשִׁסּוּי

הַפֶּחַ בַּחוּרִים כָּלֵם

הָיוּ לְבֹז וְאִין מַצִּיל

מִי בָכֶם וַיֹּאזִין זֹאת

הטעם כי חטאנו

שאלה

תשובה

וְיִשְׂרָאֵל לְבִזּוּיִם

וְלֹא שָׁמְעוּ בְּתוֹרָתוֹ:

אֲפֹ וַעֲזוּז מִלְחָמָה

וַתִּלְהַטְהוּ מִסָּבִיב וְלֹא יָדָע וַתִּבְעֶר-בּוֹ וְלֹא-יִשְׁיֹם עַל-לֵב:

מִי־נָתַן לַמִּשְׁשָׁה יַעֲקֹב

הַלּוֹא יְהוָה זֶה חֲטֹאֲנוּ לוֹ

וְלֹא-אָבוּ בְּדַרְכֵּי הַלֹּךְ

וַיִּשְׁפֹּךְ עָלָיו חֲמָה

וַתִּלְהַטְהוּ מִסָּבִיב וְלֹא יָדָע



פרק מג

כה אמר הבורא

וַעֲתָה כֹּה־אָמַר יְהוָה

בְּרֹאךְ יַעֲקֹב

וַיִּצְרַךְ יִשְׂרָאֵל

אל תירא כי אני אתך

אֶל־תִּירָא כִּי גֹאֲלִתִּיךְ

קִרְאתִי בְשֵׁמֶךְ לִי־אֵתָהּ:

כִּי־תַעֲבֹר בְּמִים אֶתְךָ־אֲנִי

וּבְנִהְרוֹת לֹא יִשְׁטָפוּךְ

כִּי־תֵלֵךְ בְּמוֹ־אֵשׁ לֹא תִכְוֶה

וְלִהְבָּהּ לֹא תִבְעַר־בָּךְ:

אתן עמים אחרים
כופר תחתיד

כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַךְ

נָתַתִּי כְּפָרְךָ מִצָּרִים

כּוֹשׁ וּסְבָא תַּחְתִּיד:

מֵאֲשֶׁר יִקְרֶת בְּעֵינֵי נִכְבְּדָתְךָ

וְאֲנִי אֶהְבֶּתִּיךְ

וְאֵתָנָּה אֶדָם תַּחְתִּיד

וּלְאֲמִים תַּחַת נַפְשֶׁךָ:

אביא בניך מכל
קצוות הארץ

אֶל־תִּירָא כִּי אֶתְךָ־אֲנִי

וּמִמַּעַרְב אֶקְבְּצֶךָ:

מִמִּזְרַח אֲבִיא זֶרְעֶךָ

וּלְתִימֹן אֶל־תִּכְלָאוּ

אֲמַר לַצֶּפֶן תָּנִי

וּבְנוֹתַי מִקְצֵה הָאָרֶץ:

הַבִּיאוּ בְנֵי מִרְחֹק

כל הגוים יראו את
ייחודי

כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וּלְכַבְדִּי בְּרִאתִיו

וַיִּצְרְתּוּ אֶף־עֲשִׂיתִיו:

בראתי הכל לכבודי

הוֹצִיא עַם־עוֹר וְעֵינַיִם יֵשׁ

וַחֲרָשִׁים וְאֲזָנִים לְמוֹ:

כָּל־הַגּוֹיִם נִקְבְּצוּ יַחְדָּו

וַיֵּאָסְפוּ לְאֲמִים

מִי בָהֶם יִגִּיד זֹאת

וְרֹאשֹׁנוֹת יִשְׁמִיעֵנוּ

וַתֵּנוּ עֲדִיהֶם וַיִּצְדָּקוּ

וַיִּשְׁמְעוּ וַיֹּאמְרוּ אִמְתָּ:

העיוורים יראו

כל הגוים יעידו

ישראל עדי

וְעַבְדִּי אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי
וְתַבִּינוּ כִּי־אֲנִי הוּא
וְאַחֲרָי לֹא יִהְיֶה:

אַתֶּם עַדִּי נֹאֲס־יְהוָה
לְמַעַן תִּדְרְעוּ וְתִאֱמִינוּ לִי
לִפְנֵי לֹא־נִצֵּר אֵל

סיום ההפטרה
לאשכנזים

